

a szabadsággal, de ne hogy visszaéljen jogaival. És mindenek előtt valósággá kell váltanunk a testvériség egység jelszavát.

Nagy föladatok ezek. De nemcsak a magunk erejére támaszkodunk. A Vajdasági Magyar Kultúr Szövetség kibontakozó munkája gyümölcsözi már eredményeit. Megjelenik a Naptár, megjelenik a szótár, megjelenik a daloskönyv, az előadandó színdarabok gyűjteménye és könyveket adunk ki. És nincs meszsze már az idő, hogy megjelenjék a Szervezett Munkás is. Minden csak attól függ, hogyan nyújtanak nekünk olvasóink *írásaikkal* segítséget.

De ez nem elég. Mélyebben kell bekapcsolódnunk a Népfront munkájába. Anyagot kell adnunk az olvasó csoportoknak és sajtóbizottságainknak a sor, hogy megszólaltassák a dolgozó népet, mert ez nem *csak* a napisajtó kötelessége.

Ezen felül itt van Népszínházunk és itt vannak lelkesen dolgozó színészeink. Itt vannak iskoláink és ha a megszállás gyászos múltjának acsarkodó jelszavaitól megzavartan is, de itt van az ifjúságunk. Ezt az ifjúságot átnevezni és a népi demokrácia csatásorába állítani olyan föladat, amely minden áldozatot megér.

Mind-mind össze kell fognunk egy lelkes egészbe és föl kell ráznunk dolgozó népünket aéltségéből. Minden téren föl kell emelnünk dolgozóink színvonalát, elsősorban politikailag, mert csakis az írástudatlanság, a lelki sötétség, az elmaradottság jelképei a 30 és 35%-os nemzeti szavazók.

És pillanatnyilag, mint mindegyikünk legfontosabb föladata: földnélküli tömegeinket a földosztásban cselekvő részvételeire bírni.

Ne feledjük, hogy minden hibát, minden mulasztást dolgozó testvéreink számon kérnek tőlünk. És joggal teszik ezt. Mert mi vagyunk a felelősek, hisz mi vagyunk az élen.

♦♦♦♦♦

PAJZS PÁL:

OTTHON

Otthon most új erők ébrednek,
Otthon most gőzölög a lép,
És furcsa nagy léptekkel megy az idő
Mind'g tovább, tovább.

Otthon még nem hangzik madárdal
E ködös, hideg hajnalon.
De titkos szavak súgnak, búgnak
A fáradt magyar parlagon.

Otthon még sötét és ómos az ég;
A lápi lidércok áncot lejtének,
De megremeznek a bűzakalászkok
S megindulnak az ősi kanászkok:
Valamit tudnak, valamit sejtének.

Otthon még bergőzös álmát alussza,
Ezernyi megcsat, fáradt béres;
De jön a hajnal, a jövő hajnal,
Vad ökölsapással, gányos kacajjal;
A holnap hajnala dalos és véres.

Otthon most új erők ébrednek,
Otthon most gőzölög a lép,
És furcsa nagy léptekkel menekül az idő
Mind'g tovább, tovább.

(Ukrájna 1943)